**Matouš 1:21** Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.

**RH – časopis Review and Herald, 16. března 1886, odst. 2** Ježíš nepřišel zachránit lidi v jejich hříších, ale vysvobodit je z jejich hříchů. „Hřích je porušení Božího zákona“, a pokud zákon nedodržujeme, nepřijímáme svého Spasitele. Jedinou naději na spasení máme skrze Krista. Pokud Jeho Duch přebývá v srdci, nemůže v něm přebývat hřích.

**DA – Touha věků 311.2** Kristus nitro kajícího hříšníka vždy odděluje od hříchu. Přišel zmařit ďáblovy činy a postaral se o to, aby každému, kdo činí pokání, byl udělen Duch svatý, jenž ho chrání před hříchem. (srv. TV 195.4)

**1. Janův 5:18-21** [18]Víme, že kdo je narozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zplozen z Boha, střeží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká. [19]Víme, že jsme z Boha a celý svět leží v tom Zlém. [20]Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost poznávat toho pravého, a jsme v tom pravém, v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život. [21]Dítky, uchraňte se model!

**4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 250.4** Ježíš nezemřel proto, aby zachránil člověka *v* jeho hříších, ale *od* jeho hříchů. Člověk má opustit svou chybnou cestu, následovat Kristův příklad, vzít na sebe svůj kříž a následovat Ho, zapřít sám sebe a za každou cenu poslouchat Boha.

**DA – Touha věků 313.1** Pokud člověk setrvává v jediném hříchu nebo ve svém životě povoluje jedinému zlozvyku, je tím zasažena celá jeho bytost a stává se nástrojem nepravosti. (srv. TV 197.1)

**Římanům 6:16** *Což* nevíte, že komu se propůjčujete *jako* otroci k poslušnosti, koho posloucháte, *toho* jste otroky: buď hříchu, *který vede* ke smrti, nebo poslušnosti, *která vede* ke spravedlnosti?

**1. Janův 1:5-7** [5]A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám *ji* zvěstujeme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma. [6]Řeknemeli, že s ním máme společenství, a *přitom* chodíme v temnotě, lžeme a nečiníme pravdu. [7]Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše *[Krista]*, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

**HP – V nebesích 7.4** Kristus **Titův 2:14** „dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si svůj zvláštní lid, horlivý v dobrých skutcích.“ Přinesl tak dokonalou a úplnou oběť, že může díky Jeho milosti dosáhnout měřítka dokonalosti každý. O těch, kteří přijímají Jeho milost a následují Jeho příkladu, bude v knize života napsáno: „Dokonalí v Něm – bez vady a poskvrny.“

**Skutky 4:12** A v nikom jiném není záchrana; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.

**TM – Svědectví pro pracovníky evangelia 161.2** Pohleďte na golgotský kříž. Je tam Ježíš, který obětoval svůj život – ne proto, aby lidé mohli i nadále žít v hříchu, ani proto, aby mohli beztrestně porušovat Boží zákon, ale aby byli skrze tuto nekonečnou oběť zachráněni od veškerého hříchu.

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 76.3** Bůh nás miluje nevýslovnou láskou. Naše láska vůči Němu se probudí v okamžiku, kdy začneme chápat, co je skutečná šířka a délka, výška a hloubka Kristovy lásky, která přesahuje každé poznání. Naše zatvrzelé srdce se stane přístupnějším a pokornějším, když se nám ukáže Kristova úžasná dobrota a poznáme, jak nás miloval v době, když jsme byli ještě hříšníci. Hříšník se mění a stává se Božím dítětem. Bůh nepoužívá donucovací prostředky, ale láskou vypuzuje hřích ze srdce člověka. Láskou mění pýchu v pokoru, nepřátelství a nevíru v lásku a důvěru. (srv. MON 47.5)

**ST – časopis Znamení doby, 29. srpna 1892, odst. 5** Vaše jediná záchrana spočívá v tom, že přijdete ke Kristu a přestanete s hříchem hned v tento okamžik.

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 60.3** Lidé zdeptaní a zotročení satanem mají být vykoupeni evangeliem, aby mohli prožívat slavnou svobodu Božích synů. Bůh je chce nejen vysvobodit z utrpení, které je nevyhnutelným důsledkem hříchu, ale chce je zachránit od hříchu samého. Porušený a hříchem pokřivený člověk má být očištěn a proměněn, aby mohl být připodobněn **Římanům 8,29** „obrazu jeho Syna“. … Pouze věčnost může ukázat, jak slavného cíle smí dosáhnout člověk obnovený k Božímu obrazu. (srv. MON 39.6)

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 61.1** Abychom dosáhli tohoto vysokého ideálu, musíme se vzdát všeho, co by nás mohlo přivést k pádu. Záleží na nás, zda chceme zůstat pod nadvládou hříchu. Vyloupnutím oka, useknutím ruky se rozumí podřízení naší vůle Bohu. Dobrovolné podřízení vůle Bohu nám často připadá jako vědomé omezování a mrzačení našeho života. Pán Ježíš však řekl, že je lepší, aby bylo naše „já“ omezeno, zraněno a zmrzačeno, pokud nám to umožní vstup do věčného života. To, co považuješ za pohromu, je branou k nejvyššímu užitku. (srv. MON 40.1)

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 61.2** Bůh je zdroj života. Proto můžeme mít život jen tehdy, jsme-li s Ním ve spojení. Můžeme sice žít nějakou dobu odděleni od Boha, ale nemáme v sobě skutečný život. Písmo při určité příležitosti říká: **1. Timoteovi 5,6** „Ta, která se oddává rozkoším, je mrtvá, i když žije.“ Bůh nám může udělovat svůj život jedině tehdy, odevzdáme-li Mu svou vůli. Pán Ježíš řekl, že skryté hříchy lze překonat jen tehdy, když se Mu plně odevzdáme a tím přijmeme Jeho život. Je možné pohřbít hříchy hluboko v nitru a skrýt je před očima lidí, ale jak chcete jednou obstát v Boží přítomnosti? (srv. MON 40.2)

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 62.1** Jestliže spoléháš sám na sebe a nechceš odevzdat svou vůli Bohu, volíš smrt. Bůh je stravujícím ohněm pro hřích, ať se vyskytne kdekoli. Jestliže se rozhodneš pro hřích a odmítneš se ho vzdát, pak Boží přítomnost, která stravuje hřích, musí zničit i tebe. (srv. MON 40.3)

**MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 62.2** Odevzdat se Bohu, to vyžaduje oběť. Je to však obětování nízké věci pro věc vznešenou, pozemského pro duchovní, pomíjivého pro věčné. Bůh nechce naši vůli zničit, protože jedině použitím vůle můžeme splnit to, co od nás očekává. Máme Mu odevzdat svoji vůli, aby nám ji vrátil pročištěnou a zušlechtěnou. Má být s Bohem tak spojena, aby mohl naším prostřednictvím sesílat proudy lásky a moci. I když se toto odevzdání může jevit svéhlavému a umíněnému srdci jako trpké a bolestné, přesto je pro nás prospěšné. (srv. MON 40.4)